

777 11

MEMORIE VAN TOELICHTING

Artikel 4, sub *k*, van de Schepenwet (*Staatsblad* 1909, no. 219), laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 December 1936 (*Staatsblad* no. 526), bepaalt, dat een schip behoorlijk bemand moet zijn met voor zijn taak berekend personeel, dat lichamelijk geschikt is voor de aan hem opgedragen werkzaamheden, een en ander in verband met de veiligheid van het schip. Deze bepaling is nader uitgewerkt in hoofdstuk VII van het Schepenbesluit (*Staatsblad* 1932, S 563), laatstelijk gewijzigd bij Ons besluit van 7 Juni 1947 (*Staatsblad* no. H 173). In hoofdzaak wordt daarin aangegeven het aantal personen, waaruit verschillende categorieën der bemanning moeten bestaan, terwijl daarnaast enkele aspecten van de lichamelijke geschiktheid regeling vinden. Een bepaling, dat slechts zij mogen worden gemonsterd als volmatroos, die een bewijs van bekwaamheid daartoe kunnen overleggen, bestaat te onzent niet. In verband met de veiligheid aan boord echter is er aanleiding een dergelijk voorschrift in het Schepenbesluit op te nemen. Overleg omtrent de praktische voorschriften, waardoor aan het verdrag uitvoering zal worden gegeven, is nog gaande met vertegenwoordigers van de reders en van de zeelieden.

Door een aanvulling van het Schepenbesluit zal de door het verdrag geëiste regeling worden getroffen voor het houden van examens en de afgifte van bewijzen van bekwaamheid als volmatroos. Het bewijs van bekwaamheid kan, zo schrijft het verdrag voor, slechts worden verstrekt aan hen, die een minimum leeftijd van niet lager dan 18 jaar hebben bereikt, een praktische leertijd op zee hebben doorgebracht (niet korter dan 36 maanden) en een examen hebben afgelegd, dat bestaat uit een proef in kennis van zeemanschap en de

geschiktheid om zich van alle taken te kwijten, welke van een volmatroos kunnen worden geëist, daaronder begrepen de behandeling van reddingboten. Aan de nationale autoriteiten wordt een grote vrijheid gelaten bij de nadere uitwerking van de beginselen, neergelegd in het verdrag.

Een noodzakelijke overgangsbepaling komt voor in artikel 3 van het verdrag, waarin de bevoegdheid wordt gegeven om aan hen, die bij het in werking treden van het verdrag de volledige functies van volmatroos vervullen of vervuld hebben, òf van een leidinggevend lid van het dekpersoneel een bewijs van bekwaamheid af te geven zonder dat een examen behoeft te worden afgelegd.

Te zijner tijd zal een nadere beslissing worden genomen ten aanzien van de toepassing van dit verdrag in de overzeese gebiedsdelen.

Een Nederlandse vertaling van het verdrag is als bijlage bij de Memorie van Toelichting gevoegd.

De Minister van Sociale Zaken,

W. DREES.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

W. VAN BOETZELAER.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

H. VOS.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen,

J. A. JONKMAN.

De Minister zonder Portefeuille,

GÖTZEN.

Verdrag (no. 74) betreffende bewijzen van bekwaamheid als volmatroos

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie, door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Seattle en aldaar bijeengekomen op 6 Juni 1946 in haar achtentwintigste zitting,

besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen, betrekking hebbende op bewijzen van bekwaamheid als volmatroos, welk onderwerp begrepen is in het vijfde punt van de agenda der zitting,

besloten hebbende, dat deze voorstellen de vorm zullen aannemen van een internationaal verdrag,

neemt heden, de 29ste Juni 1946, het volgende verdrag aan, dat genoemd zal worden „Verdrag betreffende bewijzen van bekwaamheid als volmatroos 1946”.

Artikel 1

Een persoon zal aan boord van een schip slechts dan als volmatroos in dienst genomen mogen worden, indien hij krachtens de nationale wetgeving bevoegd beschouwd wordt om elke taak te vervullen, waarvan de uitvoering geëist kan worden van een lid van de bemanning, gebezigd in de dekdienst (anders dan een officier, of een leidinggevende of een gespecialiseerde zeeman), en indien hij in het bezit is van een bewijs van bekwaamheid als volmatroos, afgegeven overeenkomstig de bepalingen van de volgende artikelen.

Artikel 2

1. De bevoegde autoriteit zal de nodige regelingen treffen voor het houden van examens en de afgifte van de bewijzen van bekwaamheid.

2. Niemand mag een bewijs van bekwaamheid verkrijgen:

a. indien hij niet de minimum leeftijd, bepaald door de bevoegde autoriteit, bereikt heeft;

b. indien hij niet als lid van het dekpersoneel gedurende een minimumtijdvak, vast te stellen door de bevoegde autoriteit, op zee heeft dienst gedaan;

c. indien hij niet met goed gevolg het door de bevoegde autoriteit voorgeschreven examen heeft afgelegd.

3. De minimum leeftijd door de bevoegde autoriteit vast te stellen mag niet lager dan 18 jaar zijn.

4. Het minimum tijdvak van dienst op zee door de bevoegde autoriteit vast te stellen mag niet korter dan 36 maanden zijn.

De bevoegde autoriteit zal echter:

a. kunnen toestaan, indien het personen betreft, die daadwerkelijk gedurende ten minste 24 maanden op zee dienst hebben gedaan en die met voldoende gevolg een cursus voor beroepsopleiding in een toegestane inrichting hebben gevolgd, dat de tijd in die opleiding besteed, of een gedeelte van die tijd, beschouwd wordt als een tijdvak van dienst op zee;

b. kunnen toestaan, dat aan leerlingen van goedgekeurde zeeschepen, die 18 maanden aan boord van die schepen dienst hebben gedaan, op hun goede getuigschriften, bij het verlaten van de school verkregen, bewijzen van bekwaamheid als volmatroos worden afgegeven.

5. Het voorgeschreven examen zal een praktische proef zijn in kennis van zeemanschap van de candidaat en van zijn geschiktheid om zich op een doeltreffende wijze te kwijten van alle taken, welke van een volmatroos gevorderd kunnen worden, daaronder begrepen de behandeling van reddingsboten. Dat examen zal voldoende moeten zijn om een candidaat, die met succes de proeven heeft afgelegd, het bijzondere bewijs van „gediplomeerd sloepsgast” te doen verkrijgen, bedoeld in artikel 22 van het internationale verdrag ter beveiliging van mensenlevens op zee, 1929, of van de overeenkomstige bepalingen van een volgend verdrag van kracht in het betreffende gebied, dat genoemd verdrag herzielt of daarvoor in de plaats treedt,

Artikel 3

Een bewijs van bekwaamheid kan aan iedere persoon afgegeven worden, die bij het in werking treden van dit verdrag voor een bepaald gebied de volledige functies vervult of vervuld heeft van een volmatroos of van een leidinggevend lid van het dekpersoneel.

Artikel 4

De bevoegde autoriteit kan regelen treffen voor de erkenning van bewijzen van bekwaamheid in andere gebieden afgegeven.

Artikel 5

De officiële bekrachtigingen van dit verdrag zullen worden medege-deeld aan de Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem worden ingeschreven.

Artikel 6

1. Dit verdrag zal slechts verbindend zijn voor de Leden der Internationale Arbeidsorganisatie, die hun bekrachtiging door de Directeur hebben doen inschrijven.

2. Het zal van kracht worden twaalf maanden, nadat de bekrachtigingen van twee leden door de Directeur zullen zijn ingeschreven.

3. Vervolgens zal dit verdrag voor ieder der andere Leden in werking treden twaalf maanden na de datum, waarop de bekrachtiging van dat Lid zal zijn ingeschreven.

Artikel 7

1. Ieder Lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na de datum, waarop dit verdrag van kracht is geworden, zulks bij een verklaring toegezonden aan de Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau en door deze in te schrijven. De opzegging wordt eerst van kracht, een jaar nadat zij is ingeschreven.

2. Ieder Lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, en binnen een jaar na verloop van de termijn van tien jaren, bedoeld in het vorige lid, geen gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, zal voor een nieuwe termijn van tien jaren gebonden zijn en zal in het vervolg dit verdrag kunnen opzeggen, na verloop van elke termijn van tien jaren, onder de voorwaarden bedoeld in dit artikel.

Artikel 8

1. De Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan alle Leden der Internationale Arbeidsorganisatie mededeling doen van de inschrijving van alle bekrachtigingen en opzeggingen, welke hem door de Leden der Organisatie zullen worden medege-deeld.

2. Bij de mededeling aan de Leden der Organisatie van de inschrijving van de tweede bekrachtiging aan hem medege-deeld, zal de Directeur de aandacht van de Leden der Organisatie vestigen op de datum, waarop dit verdrag van kracht zal worden.

Artikel 9

De Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties, ter inschrijving overeenkomstig het bepaalde in artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, doen toekomen de volledige bijzonderheden over alle bekrachtigingen en opzeggingen, welke hij overeenkomstig de voorgaande artikelen heeft ingeschreven.

Artikel 10

Telkens na verloop van een termijn van tien jaren, te rekenen van de datum, waarop dit verdrag van kracht is geworden, moet de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau aan de Algemene Conferentie verslag uitbrengen over de toepassing van dit verdrag en beslissen, of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening van dit verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 11

1. Indien de Conferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke wijziging van het onderhavige verdrag, zal, tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:

a. de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, ipso jure medebrengen onmiddellijke opzegging van het onderhavige verdrag, niettegenstaande het bepaalde in artikel 7 voor-nomd, onder voorbehoud evenwel, dat het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden;

b. van de datum, waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden, het onderhavige verdrag niet langer door de Leden bekrachtigd kunnen worden.

2. Het onderhavige verdrag zal echter van kracht blijven naar vorm en inhoud voor die Leden, die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 12

Zowel de Franse als de Engelse tekst van dit verdrag is authentiek.